



Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > נושאים בפרשה_006_תולדות.תשעח

נושאים בפרשה_006_תולדות.תשעח

השתוקקות רבקה לאור של לעתיד לבוא

"ויתרוצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרוש את ה', ופירש רש"י "ותאמר אם כן - גדול צער העבור, למה זה אנכי - מתאוה ומתפללת על הריון.

יש לפרש את דברי רבקה שאמרה: "אם כן גדול צער העיבור, למה זה אנכי מתאוה ומתפללת על ההריון", שהיתה לה חרטה גמורה מכל המציאות של ההריון והלידה. וזהו מצד בחינת "כי עקרה היא", שנעוץ סופן בתחילתן. אולם מצד מדרגת האין כמקור ליש, יש לפרש שצערה היה על ההריון! היא לא הצטערה על עצם המציאות שייולדו לה יעקב ועשו, רק על צורת ההריון הקודם ללידתם. כלומר, בעומק היא רצתה מציאות של לידה בלי הריון, והיא הצטערה על ההריון והעיבור, ולא על עצם קיום יעקב ועשו, שזו הלידה.

והעומק הדק של הדברים. ענין משך הזמן של התשעה חדשים שבין העיבור עד הלידה, הוא מצד הסוד שלאחר החטא שהבכח והבפועל אינם בבת אחת. אבל כאשר נגלה עולם הכתר, עולם האין, שהוא סוד הבכח, שהוא גילוי משיח לעתיד לבוא - על אותם ימים נאמר: "עתידה אשה שתתעבר ותלד בכל יום!" (ילקו"ש ירמיהו רמז שיד), וא"כ שוב לא יהיה כלל צער הריון, ולא רק שצער ההריון לא יהיה, אלא שלא יהיה זמן של משך ההריון, כי ההוצאה מן הבכח לבפועל תהיה מיידית! ומצד כך בעומק יותר אין הולדה כלל, כי ההולדה בסוד הזמן, ההמשכה, וכאשר אין חילוק בין הבכח לבפועל, אין זמן ואין המשכה, והוא סוד העקרה.

ננסה להפשיט את הדברים למעשה: כידוע מאד קודם להופעתה של דרגה בבריאה תהא אשר תהא, כבר מתנוצצת ומופיעה לה איזה הארה או רושם מכח ההארה הגדולה המעותדת לבוא - פעמים שאותו רושם לאו דוקא מצד הקדושה, בבחינת 'זה כנגד זה ברא אלקים'.

דורינו זה, דור ה'און ליין', כל העולם כולו מקצה לקצה מלא באלקטרוניקה חדשה, המצאות מהמצאות שונות המתחדשות ומשתכללות חדשות לבקרים - באשר מטרתם הברורה היא להמציא לאדם את מבוקשו במהירות, תהליכים ארוכים שבעבר היו נעשים בחודשים ומתוך יגיעה עצומה - נעשים היום בשניות בודדות.

כח זה מתנוצץ לו מכח 'אור דלעתיד לבוא' אותו זמן בו ההוצאה מן הבכח לבפועל תהיה מיידית וללא הליכים - מקדימה היא איזה רושם וניצוץ מהשפעתה כבר מעכשיו!

העולם כולו סוגד להמצאות החדשות ונוהה אחריו עד שאול תחתית - לעמתם אנו כיהודים יודעים גם יודעים סודם של דברים! משל למה הדבר דומה? למלך שקבע לו זמן ליום הכתרתו - יום שמחת ליבו עם אזרחי מדינתו האהובים. בהתקרב היום המיוחל הופיע המלך במלא הדרו אצל אנשי מדינתו! מרכבתו התקרבה במהירות עצומה... כמובן הסוסים העלו אבק רב! היעלה על הדעת לנהות אחר האבק?!!

- [נושאים בפרשה](#) [1]

Show featured image:

0

Links

[1] <http://bilvavi.net/parsha.summary>